

2'arin

Nr. 94 – Leygardagur 18. maí 1996

3. júní er Hannemía Petersen til miðar at taka ímótt fyrstu gestunum á Kjalnesi

DAGNY JOENSEN

Á Kjalnesi í Kollafirði standa eini gomlu hús í tveimur lönunum, og hóast tvey lík-

ast einum stórum hjalli frá bygðagötuni niðan fyrri húsini, so letur kortini upp ein hugnalig café har 3. júní. Húsin standa beint við

CAFÉ Í GOMLU BÓNDAHÚSUNUM Á KJALNESI

Í gomlum hugnaligum umhvørvi í Kollafirði verður nú síðsta hond lögð á verkið. 3. júní letur upp kaffistova, ætlað færoyingum og ferðafólki, sum koma framvið

landsvegin hinumegin.

100 ára gamalt

Onnur lonin er gamla bóndagardurin á Kjalnesi, sum er um hundrað ára gomul. Hin lonin er bygd í 1943 og varð ætlað til ellisheim, men var ongantíð tikin í nýtslu. Kortini kalla kollfirðingar hetta húsið ellisheimið.

Nú er so møguleikin til staðar at nýta ellisheimið. Pláss eru fyrri eini 30 fólki um kaffistovuni, og tá verðið

verður til tað, so fæst ein kaffimunnur í tüninum, har sera góður sólargangur er.

Handil og kaffistovna

Tað er Hannemía Petersen, sum fyrri mammubeiggja sín Mads Joensen, er farin undir fyrireikingarnar at lata Kjalnes Café upp. Her er ætlanin at taka ímótt gestum, borðreiða við einum drekkamunni og heimgjørdum køkum, sodavatni, is og tilfíkt, sum fæst á slík-

um stað. Eisini verður ein partur av „ellisheiminum“ nýtt til handil, og har verða heimabundnar vørur at fáa, umframt postkort og tilfíkt, sum ferðafólk eru áhugaði fyrri at keypa.

Hannemía Petersen heldur at hetta hugnaliga, gamla umhvørvið eins væl kundi verið nýtt til okkurt muna-gott, enn bert at standa tomt. Seinasta hálva árið hava húsin verið umvæld og friðkað, serliga tann parturin, har caféin fær til húsa.

Gomlu bóndahúsin standa enn í sínum gamla sniði, tó at okkurt nýtt er komið, sum er neyðugt fyrri at fáa loyvi at nýta húsin til café.

Tað er skiligt at brúk er fyrri at fáa einum stað at fara inn, tá tú fert eftir oyggj. Higartil hava tveir ferðaleiðarar umbíðið sær pláss til gestirnar í summari, og tá bussar vanliga hava eini 30 ferðafólk, er tað so mikið meira heppið, at Hannemía Petersen kann taka ímótt 30 gestum í senn.

Um at velja rætta hógvu

ÁKI BERTHOLDSEN

Ein av okkara garvaðu journalistum, Finnbugi Ísakson hevur havt drúgva útvarpssamrøðu við ein av okkara fresmtu búskaparfrøðingum, Johan K. Joensen.

Johan K. Joensen hevur verið í fremstu røð í færoyska samfelagnum at kalla frá fyrsta degi síðani vit finga heimastýrið og vit av álvara fóru undir at byggja l andið út. Fjáur hevur sum hann innlit í og kunnleika til tær mekanismur, sum stýra búskaparligu gongdini í samfelagnum.

Nógvar hevur verið sagt og skrivað um gongdina í Færoyum fram til skræðlið í nitiárunum. Fjáur kundi sum tann vælútbúgvi, væl kunnaði Johan K. Joensen, -sum eisini er pensioneraður og tí ongum hevur at standa til svars fyrri - svarað nógkrum av teimum spurningum, sum bylgist í barminum á hvørjum færoyingi: Hví endaði tað, sum tað endaði og hvør er leiðin fram?

Tí er maðurin ein fongur fyrri einhvønn journalist.

Hetta hevur Finnbugi ikki verið fyrstur at ásanna, tí færoyskir fjølmiðlar hava mangan spurt Johan K. Joensen um ymisk viðurskifti.

Men eg haldi, at hesuferð sveik Finnbugi uppgávu sína sum blaðmaður.

Finnbugi hevur eigur nógvar hógvur. Hesuferð dugdi hann ikki at leggja politikarahúgvuna eftir heima og lata seg í journalisthúgvuna.

Eins og Johan K. Joensen, hevur Finnbugi Ísakson staðið í fremstu røð í færoyska samfelagnum leingi. Hann hevur verið politikari í ein mansaldur, harav nógvar í samgongu og nógvar ár sum landsstýrismaður.

Tí geva fólk Finnbuga og flokki hansara sín part av skyldini fyrri, at vit fóru á húsangang.

Eitt er, at samrøðan við búskaparfrøðingin var nakað óskipað viðhvørt. Lonið var frá einum evni til eitt annað og so tað trýja og so varð vent aftur til tað fyrsta.

Men meiri hugstoytt var tað, at Finnbugi ongantíð fór úr politikarahúgvuni.

At vera politikari er helst so inngróvið í Finnbuga nú, at tað er ein spurningur um tað ber til at skifta ímillum leiklutirnar sum politikari og journalistur.

Tí var tað eisini illa tonkt, at útvarpið ikki læt onkran annan hava hesa á pappírinum sera áhugaverdu samrøðuna við búskaparfrøðingin. Tað er so nógva aðrastaðni, at annars góvu evni Finnbuga koma til sín rætt.

Var tað væntandi, at Finnbugi fór at tráðspyrja Johan K.

Joensen um orsökina til kreppuna, um avtalurnar við danir, um úttanlandsskuldina, um ovurtrýst á fiskastovnar og um leiðina fram. Tí tað kundi hent, at at hann fekk ov nógvar svar, sum komu honum og flokki hansara sera illa við.

Hetta visti Finnbugi sjálvsagt og tí var farið ov lættliga um mest áhugaverda spurningin í dagsins samfelag í nitiárunum? Hví fóru vit á húsangang og hvør er leiðin fram?

Sjónvarpsfólk hava mangan víst á, at sjónvarpið hevur ov lítil pening at arbeiða við.

Víst verður verið til onnur lokalsjónvarp, og hvussu nógvan pening, tey hava at arbeiða við, afturí móti Sví.

Víst verður eisini á (ella reypa av) at eingin ger so nógvar sendingar fyrri so lítil pening, sum Sjónvarp Føroya.

Men hví í verðini, skulu politikararnir jætta sjónvarpinum meiri pening? Tað gongur jú fint. Vit hava tíðindasendingar fyra dagar um vikuna og vit hava nógvar aðrar, áhugaverdar, færoyskar sendingar.

Mær tykir, at sjónvarpsmanningin er dottin í somu grøv, sum so mong onnur í Færoyum. Tey sleppa politikarum undan sínum skyldum og slíta heldur seg sjálvi upp fyrri at hava stovn sín gandi.

Hví tekur sjónvarpið ikki bara avleiðingarnar av pengatrotinum og ger tær sendingar, sum fáast fyrri pengarnar, og so er liðugt við tí. Kanska fekk tað politikararnar at vakna.